

SFS 1974: 203

Utkom från trycket
den 14 maj 1974

Lag om kriminalvård i anstalt;

utfärdad den 19 april 1974.

Kungl. Maj:t förordnar följande med riksdagen¹.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Denna lag avser kriminalvård i anstalt efter dom på fängelse, ungdomsfängelse eller internering eller förordnande enligt 28 kap. 3 § brottsbalken om behandling i anstalt.

Vad som föreskrives i lagen om den som dömts till fängelse gäller även den som ålagts fängelse som förvandlingsstraff för böter.

2 § Kriminalvårdsstyrelsen leder och har inseende över kriminalvården i anstalt.

3 § Kriminalvårdsanstalt är rixanstalt eller lokalanstalt.

Rixanstalt, lokalanstalt eller avdelning av anstalt är öppen eller sluten.

Kungl. Maj:t eller myndighet, som Kungl. Maj:t bestämmer, förordnar vilka anstalter som är rixanstalter eller lokalanstalter och vilka anstalter eller anstaltsavdelningar som är öppna eller slutna.

Vad nedan i denna lag sägs om öppen eller sluten anstalt gäller även öppen eller sluten avdelning av anstalt.

4 § Kriminalvården i anstalt skall utformas så att den intagnes anpassning i samhället främjas och skadliga följder av frihetsberövandet motverkas. I den utsträckning det kan ske utan att kravet på samhällsskydd eftersättes bör verksamheten från början inriktas på åtgärder som förbereder den intagne för tillvaron utanför anstalten. Frigivning och överförande till vård utom anstalt skall förberedas i god tid.

5 § Kriminalvården i anstalt skall planläggas och genomföras i nära samverkan mellan kriminalvårdens olika organ. I den mån ett

förverkligande av vårdens syfte kräver insatser av andra samhällliga organ, skall erforderlig samverkan ske med företrädare för sådant organ.

Vid planläggningen av den intagnes behandling skall samråd äga rum med denne. I den utsträckning det lämpligen kan ske bör samråd ske även med hans närstående. Den intagne skall beredas tillfälle yttra sig om tillämnade åtgärder som rör honom särskilt, om ej synnerliga skäl talar däremot.

6 § Vid fördelning av de intagna mellan lokalanstalter och rixanstalter skall följande allmänna riktlinjer vara vägledande.

Den som undergår fängelse i högst ett år eller behandling enligt 28 kap. 3 § brottsbalken skall företrädesvis vara placerad i lokalanstalt.

Den som undergår fängelse i mer än ett år, ungdomsfängelse eller internering placeras företrädesvis i rixanstalt. När så behövs för en ändamålsenlig förberedelse av frigivning eller övergång till vård utom anstalt, får den intagne överföras till lokalanstalt.

7 § Vid fördelning av de intagna mellan öppna och slutna anstalter iakttages följande.

Intagen bör placeras i öppen anstalt, om icke annan placering är påkallad med hänsyn till föreliggande fara för att han avviker eller eljest av säkerhetsskäl eller med hänsyn till att möjlighet bör beredas honom till sådant arbete eller sådan undervisning, utbildning eller särskild behandling som icke lämpligen kan anordnas i öppen anstalt.

Den som dömts till fängelse i lägst två år eller till internering med en minsta tid av två år eller mer skall placeras i slutna anstalt, om det med hänsyn till att han saknar fast anknytning till riket eller eljest kan befaras att han är särskilt benägen att avvika och fortsätta en brottslig verksamhet, vilken på grund av omfattning och inriktning är av särskilt allvarlig karaktär. Vad som sagts nu gäller dock ej om annan placering kräves för en ändamålsenlig förberedelse av förestående frigivning eller överföring till vård utom anstalt eller eljest synnerliga skäl föreligger för placering i öppen anstalt.

8 § Vid placering av intagen som ej fyllt 21 år skall särskilt beaktas att han, om ej särskilda skäl föranleder annat, hålles åtskild från sådana intagna som kan inverka menligt på hans anpassning i samhället.

2 kap. Närmare bestämmelser om kriminalvården i anstalt

9 § Intagen skall behandlas med aktning för hans människovärde. Han skall bemötas med förståelse för de särskilda svårigheter som är förenade med vistelse i anstalt.

Intagen skall visa hänsyn mot anstaltspersonal och medintagna. Han skall rätta sig efter de ordningsregler som gäller för anstalten och de anvisningar som anstaltspersonalen lämnar honom.

10 § Intagen skall beredas lämpligt arbete som såvitt möjligt främjar utsikterna för honom att efter frigivningen inordna sig i arbetslivet.

Har intagen behov av undervisning eller utbildning eller av medicinskpsykologisk eller annan särskild behandling, skall sådan beredas honom under arbetstiden, om det kan ske med hänsyn till anstaltstidens längd och den intagnes förutsättningar.

11 § För att underlätta anpassningen i samhället kan den som är intagen i lokalanstalt medges att under arbetstid utföra arbete eller delta i undervisning, utbildning eller annan särskilt anordnad verksamhet utom anstalten. Vid anstalt som nu sagts bör särskilda åtgärder vidtagas för att främja verksamhet av detta slag.

Medgivande som avses i första stycket kan lämnas även den som är intagen i rixanstalt, om särskilda skäl föreligger.

12 § Intagen är skyldig att utföra det arbete eller delta i den undervisning eller utbildning som ålägges honom.

13 § Intagen skall beredas tillfälle till fysisk träning som är lämplig med hänsyn till hans ålder och hälsotillstånd.

Intagen skall ha möjlighet att dagligen vistas utomhus minst en timme om ej synnerligt hinder möter däremot.

14 § Intagen skall beredas tillfälle till lämplig fritidssysselsättning. Han bör uppmuntras att ägna sig åt egna intressen som kan bidra till hans utveckling. I den utsträckning det lämpligen kan ske bör han få möjligheter att genom tidningar, radio och television följa vad som händer i omvärlden. Hans behov av förströelse bör tillgodoses i skälig omfattning.

Om det lämpligen kan ske, bör intagen beredas tillfälle att utom anstalten på fritid delta i sådan föreningsverksamhet eller annan liknande verksamhet som är ägnad att underlätta anpassningen i samhället. Därvid kan föreskrivas att den intagne skall stå under tillsyn.

15 § Intagen som inom anstalten vill utöva sin religion skall beredas tillfälle härtill i den utsträckning det kan ske.

16 § Vid förberedande av intagens frigivning eller överförande till vård utom anstalt skall särskilt eftersträvas att bereda honom lämplig arbetsanställning eller annan försörjningsmöjlighet samt lämplig bostad. Kommer han att behöva undervisning, utbildning eller ekonomiskt, socialt eller medicinskt stöd, skall så långt möjligt åtgärder vidtagas för att tillgodose sådant behov.

17 § Intagen skall arbeta tillsammans med andra intagna, om ej annat följer av bestämmelserna i denna lag eller av arbetets särskilda beskaffenhet.

På fritiden får intagen i den utsträckning han önskar det vistas tillsammans med andra intagna, om ej annat följer av bestämmelserna i denna lag. I slutet anstalt får dock gemenskapen mellan intagna på

fritid inskränkas, om det är oundgängligen påkallat med hänsyn till förhållandena på anstalten.

18 § Intagen får på egen begäran arbeta i enrum, om beaktansvärda skäl talar härför.

Läkare skall yttra sig över begäran som avses i första stycket, om möjligt innan ärendet avgöres och annars inom en vecka därefter. Medgivande skall omprövas så ofta anledning därtill föreligger, dock minst en gång i månaden.

19 § I samband med utredning för planläggning av intagens vård i anstalt får denne hållas avskild från andra intagna endast i den mån det oundgängligen kräves för att syftet med utredningen ej skall äventyras.

20 § Om det är nödvändigt med hänsyn till rikets säkerhet, föreliggande fara för intagens egen eller annans säkerhet till liv eller hälsa eller för allvarlig skadegörelse på anstaltens egendom eller för att hindra att intagen utövar menligt inflytande på andra intagna, får intagen hållas avskild från andra intagna.

Intagen som avses i 7 § tredje stycket och på skäl som där anges är placerad i slutan stalt får hållas avskild från andra intagna, om det kan befaras att han planlägger rymning eller att annan planlägger fritagningsförsök och avskildheten är nödvändig för att hindra att sådan plan sättes i verket.

Beslut enligt första eller andra stycket skall omprövas så ofta anledning därtill föreligger, dock minst en gång i månaden.

21 § Intagen som hålles avskild från andra intagna enligt 19 eller 20 § skall erhålla sådan lättnad i avskildheten som kan ske utan olägenhet.

22 § Innan beslut meddelas om åtgärd enligt 20 § eller vid omprövning av sådant beslut skall utredning ske rörande de omständigheter som inverkar på frågans avgörande. Läkare skall yttra sig i frågan, om möjligt innan åtgärden vidtages och annars inom en vecka därefter.

Över vad som förekommit vid utredning enligt första stycket skall protokoll föras.

23 § Intagen får hållas avskild från andra intagna, om det är nödvändigt för att betvinga våldsamt uppträdande av honom. Åtgärden får ej bestå under längre tid än säkerheten kräver.

Visar sig andra medel otillräckliga för att betvinga våldsamt uppträdande av intagen, får denne beläggas med fängsel, om säkerheten oundgängligen kräver det.

Läkare skall så snart det kan ske yttra sig över åtgärd enligt första eller andra stycket. Över vad som förekommit skall protokoll föras.

24 § I den utsträckning det kan ske utan olägenhet får intagen inneha personliga tillhörigheter samt skaffa sig eller mottaga böcker.

tidskrifter, tidningar och annat som kan bereda honom sysselsättning under fritid.

I övrigt får intagen inneha pengar och skaffa sig eller mottaga varor eller annat enligt särskilda bestämmelser. Om det är påkallat för att hindra att otillåtna varor införes i anstalt, får föreskrivas att de intagna ej utan särskilt medgivande får mottaga försändelser av annat slag än brev eller annan skriftlig handling.

25 § Brev mellan intagen och svensk myndighet eller advokat skall vidarebefordras utan granskning. Anges brev vara avsänt från svensk myndighet eller advokat och kan skäligen misstänkas att uppgiften är oriktig, får dock brevet granskas, om förhållandet icke kan klarläggas på annat sätt.

26 § Annat brev till eller från intagen än sådant som avses i 25 § får med iakttagande av vad i andra stycket föreskrives granskas, om det är påkallat av säkerhetsskäl.

Brev får granskas, om det finns anledning antaga att det innehåller otillåtet föremål. Vidare får brev granskas stickprovsvis. I slutan stalt får brev dessutom granskas, om det är nödvändigt med hänsyn till den intagnes särskilda förhållanden.

27 § Granskning av brev får ej vara mer ingående än som är nödvändigt med hänsyn till granskningens syfte.

Vid öppning av brev bör den intagne vara närvarande, om det lämpligen kan ske.

Brev som granskats får kvarhållas, om det är påkallat av säkerhetsskäl. Den intagne skall i så fall genast underrättas därom. Är det fråga om ett ankommande brev skall den intagne i den utsträckning det lämpligen kan ske få del av innehållet. Kvarhållet brev skall utlämnas till den intagne så snart ske kan och senast när anstaltsvården upphör, om ej särskilda skäl talar däremot.

28 § Vad i 25–27 §§ är föreskrivet om brev gäller även annat skriftligt meddelande. Bestämmelserna i dessa paragrafer rörande intagen gäller även sammanslutning av intagna.

För psykiatrisk avdelning gäller i stället för 25–27 §§ i tillämpliga delar bestämmelserna i 15 § lagen (1966:293) om beredande av slutan psykiatrisk vård i vissa fall. Brev från intagen till svensk myndighet eller advokat skall dock alltid vidarebefordras utan granskning.

29 § Intagen får mottaga besök i den utsträckning det lämpligen kan ske. Han får ej mottaga besök som är ägnat att äventyra säkerheten i anstalten eller som kan motverka hans anpassning i samhället eller eljest vara till skada för honom eller annan.

Tjänsteman vid anstalten skall vara närvarande vid besök, om det är påkallat med hänsyn till säkerheten. Vid besök av advokat som biträder den intagne i rättslig angelägenhet får tjänsteman närvara endast om advokaten eller den intagne begär det.

Som villkor för besök kan av säkerhetsskäl föreskrivas att den

besökande underkastar sig kroppsvisitation eller medger undersökning av väska, kasse eller annat dylikt som han vill medföra vid besöket.

30 § Telefonsamtal mellan intagen och person utom anstalten får äga rum i den utsträckning det lämpligen kan ske. Den intagne kan förvägras telefonsamtal som är ägnat att äventyra säkerheten i anstalten eller som kan motverka hans anpassning i samhället eller eljest vara till skada för honom eller annan.

Om det är påkallat med hänsyn till säkerheten, skall tjänsteman på lämpligt sätt avlyssna telefonsamtal. Avlyssning får äga rum endast med den intagnes vetskap. Telefonsamtal med advokat som biträder den intagne i rättslig angelägenhet får icke avlyssnas utan den intagnes medgivande.

31 § Kungl. Maj:t kan för visst fall förordna om avvikelser från bestämmelserna i 25–30 §§, om det är påkallat med hänsyn till rikets säkerhet.

32 § För att underlätta anpassningen i samhället kan intagen beviljas tillstånd att lämna anstalten för viss kort tid (korttidspermission), om ej avsevärd fara för missbruk föreligger. Korttidspermission får också ges, om annan särskild anledning föreligger därtill.

Intagen som avses i 7 § tredje stycket och på skäl som där anges är placerad i slutna anstalt får beviljas korttidspermission endast om synnerliga skäl föreligger därtill.

För korttidspermission får ställas de villkor som kan anses erforderliga beträffande vistelseort, anmälningsskyldighet eller annat.

Är noggrann tillsyn behövlig, kan föreskrivas att den intagne under permissionen skall vara ställd under bevakning.

33 § Till förberedande av frigivning eller överförande till vård utom anstalt kan intagen som undergår fängelse eller dömts till ungdomsfängelse eller internering beviljas permission under viss längre tid (frigivningspermission).

Den som undergår fängelse på sådan tid att villkorlig frigivning icke kan komma i fråga får beviljas frigivningspermission endast om synnerliga skäl föreligger. Annan som undergår fängelse och den som dömts till internering får ej beviljas frigivningspermission före den dag då villkorlig frigivning eller överförande till vård utom anstalt tidigast kan ske.

För frigivningspermission får ställas de villkor som kan anses erforderliga beträffande vistelseort, anmälningsskyldighet eller annat.

34 § Kan intagen genom vistelse utanför anstalt bli föremål för särskilda åtgärder som kan antagas underlätta hans anpassning i samhället, kan medgivande att för sådant ändamål vistas utanför anstalten lämnas honom under lämplig tid, om särskilda skäl föreligger. För vistelsen skall ställas de villkor som kan anses erforderliga.

35 § Tid för vistelse utanför anstalt enligt 32, 33 eller 34 § inräknas i verkställighetstiden, om ej särskilda skäl talar däremot.

36 § Med de begränsningar som följer av gällande bestämmelser och avtal för verksamheten inom kriminalvården har de intagna rätt att i lämplig ordning överlägga med anstaltsledningen i frågor som är av gemensamt intresse för de intagna. De har också rätt att i lämplig ordning sammanträda med varandra för överläggning i sådana frågor. Intagen som hålles avskild från andra intagna får dock delta i överläggning eller sammanträde endast om det kan ske utan olägenhet.

37 § Vid sjukdom skall intagen vårdas enligt de anvisningar som ges av läkare. Kan erforderlig undersökning och behandling ej lämpligen ske inom anstalten bör den allmänna sjukvården anlitas. Om det behövs, får intagen föras över till allmänt sjukhus.

Förlossning av intagen kvinna skall såvitt möjligt ske på sjukhus eller förlossningshem. Om det behövs, skall kvinnan i god tid före förlossningen överföras dit eller till annat hem där hon kan erhålla lämplig vård.

Om anledning föreligger därtill, skall den som enligt första eller andra stycket vistas utom anstalt stå under bevakning eller vara underkastad särskilda föreskrifter.

38 § Om beredande av sluten psykiatrisk vård i vissa fall och vård i specialsjukhus för psykiskt utvecklingsstörda finns särskilda bestämmelser.

39 § Tid varunder intagen enligt 37 § eller enligt bestämmelse som avses i 38 § vistas utom anstalten inräknas i verkställighetstiden, om ej särskilda skäl talar däremot.

40 § Är intagen sjuk när han skall lämna anstalten, får på hans begäran fortsatt sjukvård i anstalten beredas honom, om det kan anses skäligt.

41 § Medför kvinna spädbarn vid intagningen eller föder hon därefter barn, kan tillstånd ges henne att ha barnet hos sig.

42 § Vid transport av intagen skall såvitt möjligt tillses att han ej utsättes för obehörigas uppmärksamhet.

Om det är nödvändigt av säkerhetsskäl, får den intagne vid transport beläggas med fängsel.

Kan befaras att transport medför skada för den intagnes hälsa, skall läkares medgivande till transporten inhämtas.

43 § Intagen skall inställas vid domstol eller vid nämnd som avses i 37 kap. brottsbalken, om domstolen eller nämnden begär det. Begär annan myndighet att intagen skall inställas inför denna, prövar kriminalvårdsstyrelsen om det skall ske. I anslutning till inställelse

varom nu är fråga får intagen tillfälligt placeras i allmänt häkte, om det behövs av säkerhetsskäl.

Tiden för inställelse som avses i första stycket inräknas i verkställighetstiden.

Åtals intagen, skall han på begäran erhålla den lättnad i verkställigheten som erfordras för utförande av hans talan i målet.

44 § Intagen skall erhålla ersättning, enligt normer som meddelas av Kungl. Maj:t eller myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer, för arbete som han utfört, om detta ej skett för egen räkning eller åt arbetsgivare utom anstalten. Ersättning skall utgå även när intagen, enligt vad som bestämts rörande honom, under arbetstid deltagit i undervisning, utbildning eller annan särskilt anordnad verksamhet eller behandling eller bedriver enskilda studier. Kan arbete eller annan verksamhet som berättigar till ersättning ej beredas intagen eller är denne helt eller delvis oförmögen till sådan verksamhet, skall ersättning ändå utgå.

Ersättning för arbete skall bestämmas med hänsyn till den intagnes arbetsinsats, om ej särskilda skäl föranleder annat. För annan verksamhet skall ersättning i regel bestämmas enhetligt.

Kungl. Maj:t eller myndighet, som Kungl. Maj:t bestämmer, meddelar föreskrifter beträffande användningen av ersättning enligt första stycket och av annan arbetsinkomst som intagen uppstår.

45 § Har intagen uppsåtligen förstört egendom som tillhör anstalten, får ersättning härför tagas ut av medel som tillkommer honom enligt 44 § första stycket.

Arbetsersättning som för intagens räkning inestår hos kriminalvårdsmyndighet får ej utmätas.

46 § Bryter intagen mot anbefalld ordning eller meddelade anvisningar, får disciplinär bestraffning åläggas honom enligt vad som sägs i 47 §, om det ej föreligger anledning att han skall låta sig rätta av anvisningar eller tillsägelse eller om gärningen är av sådan beskaffenhet att bestraffning är påkallad av hänsyn till ordningen och säkerheten inom anstalten.

47 § Som disciplinär bestraffning kan

1. den intagne tilldelas varning,
2. den intagne åläggas att vara innesluten i enrum under högst sju dagar eller,
3. om det av särskilda skäl är erforderligt med hänsyn till förseelsens beskaffenhet eller på grund av upprepad misskötsamhet, förordnande meddelas att viss bestämd tid, högst tio dagar, icke skall inräknas i verkställighetstiden för den påföljd som den intagne undergår.

Åtgärd enligt första stycket 2 och 3 får vidtagas i förening.

Vid tillämpning av första stycket 2 skall från tid, varunder den intagne ålägges att vara innesluten i enrum, avräknas tid under vilken han enligt 50 § hållits innesluten i enrum i samband med den utredning som föregått beslutet.

48 § Vid prövning av fråga om disciplinär bestraffning bör beaktas om förseelsen får eller kan bedömas få andra följder för den intagne, särskilt i sådana hänseenden som avses i 11, 32 eller 33 § denna lag.

49 § Föreligger flera förseelser skall disciplinär bestraffning bestämmas gemensamt för samtliga förseelser.

Den som varit innesluten i enrum oavbrutet under sju dagar får på grund av beslut i annat disciplinärende ej på nytt inneslutas i enrum förrän efter ett uppehåll av minst sju dagar.

Genom upprepade förordnanden enligt 47 § första stycket 3 får den tid som icke skall inräknas i verkställighetstiden ej överstiga sammanlagt fyrtiofem dagar eller, beträffande den som undergår fängelse i högst fyra månader eller behandling enligt 28 kap. 3 § brottsbalken, sammanlagt femton dagar.

50 § För utredning av disciplinärende och i avbidan på beslut i frågan får intagen tillfälligt hållas innesluten i enrum. Sådant omhändertagande får ej pågå under längre tid än som är oundgängligen nödvändigt och i intet fall längre än sju dagar.

51 § Disciplinärende skall avgöras skyndsamt. Innan beslut meddelas enligt 47 § skall förhör hållas med den intagne. Läkare skall så snart det kan ske yttra sig rörande åtgärd enligt 50 § samt före beslut om inneslutning i enrum enligt 47 §. Över vad som förekommit vid förhör och annan undersökning skall protokoll föras.

52 § Om det är nödvändigt för att upprätthålla ordning och säkerhet inom anstalten, kan förmåner som enligt lagen tillkommer intagen tillfälligt inskränkas.

53 § Om tillämpning av bestämmelse i denna lag uppenbarligen kan befaras medföra men för intagens kroppsliga eller psykiska hälsa, får den jämkning göras som är påkallad för att förebygga sådant men.

3 kap. Övriga bestämmelser

54 § I frågor som avses i 33 och 34 §§ beslutar

1. den övervakningsnämnd till vars verksamhetsområde anstalten hör beträffande intagen som undergår fängelse, dock med undantag för fall som avses i andra stycket,

2. ungdomsfängelsenämnden beträffande intagen som undergår ungdomsfängelse samt

3. interneringsnämnden beträffande intagen som undergår internering.

Kriminalvårdsnämnden beslutar i frågor som avses i 33 och 34 §§ beträffande intagen som omfattas av förordnande enligt 16 § lagen (1964:163) om införande av brottsbalken.

55 § Kungl. Maj:t kan förordna att tillämpningen av 33 och 34 §§ får överflyttas från kriminalvårdsnämnden, ungdomsfängelnsnämnden eller interneringsnämnden till den övervakningsnämnd, till vars verksamhetsområde anstalten hör.

Har i fall som avses i första stycket övervakningsnämnden meddelat beslut, får den intagne påkalla prövning av beslutet hos den centrala nämnd från vilken tillämpningen överflyttats.

I annat fall än som sägs i andra stycket får intagen hos kriminalvårdsnämnden påkalla prövning av övervakningsnämnds beslut i frågor som avses i 33 och 34 §§.

56 § I frågor som avses i 35 § såvitt gäller tid för vistelse utanför anstalt enligt 33 eller 34 § beslutar ungdomsfängelnsnämnden beträffande intagen som undergår ungdomsfängelse och interneringsnämnden beträffande intagen som undergår internering.

57 § Övervakningsnämnds beslut enligt denna lag länder till efterrättelse omedelbart, om ej annorlunda förordnas.

Mot ungdomsfängelnsnämndens, interneringsnämndens och kriminalvårdsnämndens beslut enligt denna lag får talan ej föras.

58 § Beslut enligt denna lag i annat fall än som avses i 54–56 §§ meddelas av kriminalvårdsstyrelsen.

Styrelsens beslut länder till efterrättelse omedelbart, om ej annorlunda förordnas.

59 § Talan mot kriminalvårdsstyrelsens beslut i särskilt fall enligt denna lag föres hos kammarrätt genom besvär. Mot annat styrelsens beslut enligt lagen föres talan hos Kungl. Maj:t genom besvär.

60 § Kungl. Maj:t kan förordna om överflyttning till tjänsteman inom kriminalvården av övervakningsnämnds befogenhet enligt 54 och 55 §§ samt av kriminalvårdsstyrelsens befogenhet enligt denna lag i annat fall än som avses i 20 § andra stycket samt i 35 och 39 §§.

61 § Innebär förordnande enligt 60 § att styresman vid anstalt beslutar om disciplinär åtgärd enligt 47 §, skall styresmannens beslut lända till efterrättelse omedelbart, om denne ej annorlunda förordnar. Meddelar styresmannen förordnande enligt 47 § första stycket 3, skall disciplinärendet i dess helhet omedelbart underställas kriminalvårdsstyrelsens prövning.

62 § Den som olovligen till intagen överlämnar eller försöker överlämna vapen eller annat som denne kan skada sig själv eller annan med, dömes till böter eller fängelse i högst ett år, om ej gärningen är belagd med strängare straff i brottsbalken.

Lämnar någon åt intagen alkoholhaltiga drycker eller andra berusningsmedel eller sådan injektionsspruta eller kanyl som kan användas för insprutning i människokroppen eller hjälper någon eljest intagen att komma åt sådana berusningsmedel eller föremål, dömes till

böter eller fängelse i högst sex månader, om ej gärningen eljest är i lag belagd med strängare straff.

63 § Alkoholhaltiga drycker eller andra berusningsmedel, som påträffas hos eller ankommer till intagen eller medföres av den som skall intagas i kriminalvårdsanstalt får omhändertagas. Med omhändertagen egendom skall förfaras på sätt föreskrives i 3 § lagen (1958:205) om förverkande av alkoholhaltiga drycker m.m.

Vad som sägs i första stycket gäller i tillämpliga delar även alkoholhaltiga drycker eller andra berusningsmedel, som utan att känd ägare finns påträffas inom anstalt.

Bestämmelserna i första och andra styckena får tillämpas även i fråga om injektionsspruta eller kanyl som kan användas för insprutning i människokroppen.

Belopp, som erhållits vid försäljning av omhändertagen egendom, tillfaller kronan.

Om ikraftträdande av denna lag förordnar Kungl. Maj:t med riksdagen.

CARL GUSTAF

LENNART GEIJER
(Justitiedepartementet)

